



Közösen a közösségért!



Pályázat a

**Magyar Szocialista Párt
Kecskeméti Szervezetének
elnöki tisztségére**

**Riczu Péter
2016**

„Hiszem, hogy Hazánkban szükség van egy igaz, baloldali pártra, ami képviselni tudja mindazokat, kiket a mindenkori rendszer kizsákmányol, elnyom és adott esetben a mélybe taszít.”



Riczu Péter

Miért?

Erre a kérdésre a legegyszerűbb válasz a „Miért ne?” lehetne.

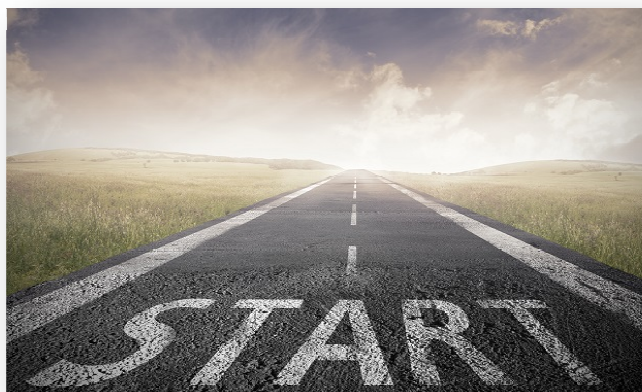
Sokat rágódtam a kérdésen. Induljak? Vagy hagyjam inkább az egészet? Mi az, amit nyerhetek és mi az, amit veszíthetek vele? Ki az, aki támogatna ebben? Mennyien fordulnának velem szembe? Kinek lehetnék szálka a szemében? Hogyan tudunk majd együtt dolgozni a későbbiekben? Mennyire tudom majd aktivizálni a csapatot, a tagságot? Hogyan fogadnának el vezetőnek? És még hosszasan lehetne sorolni.

Amikor kiderült, hogy Király Józsefnek, az idén újból megválasztott városi elnökünknek le kell mondania erről a tisztségéről (hiszen megyei elnök és az országos elnökség tagja is) elgondolkoztam az induláson: „Miért ne?” – jött magamtól a válasz.

Aztán sok minden történt az ezt követő időszakban és úgy tűnt, letettem a dologról. De aztán sorba jöttek olyan megkeresések, illetve események, melyek megerősítették bennem: mégis elindulok.

Elindulok az elnöki tisztségért, de nem más vagy mások ellen. Sokkal inkább mellettük, velük együtt a csapatunkért, a közösségünkért és ami még fontosabb: Kecskemétért.

Azt mondta Lao-Ce, hogy: „Az ezer mérföldes utazás is egyetlen lépéssel kezdődik.”. Nos, ezzel a pályázattal úgy érzem, megtettem, megteszem ezt a bizonyos első lépést.



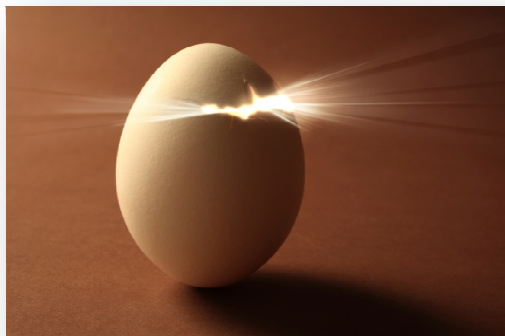
A pályázó adatai

Szervezet: **MSZP Kecskeméti Szervezete**
Pályázott tisztség: **elnök**

Név: **Riczu Péter**
Cím: H-6000 Kecskemét, Március 15. u. 94. 3/39.
Telefon: +36 (30) 9531727
E-mail: riczup@riczupeter.hu
Web: <http://www.riczupeter.hu>
Facebook: <https://www.facebook.com/riczup>

Honnan indulunk?

Nehéz megfogalmazni, hogy mi is a jelenlegi kiindulópont, mert folyamatosan és viszonylag gyorsan változik minden. És ezalatt természetesen nem csak a politikát értem. Nézzünk szét a nagyvilágban, vagy akár csak a szűkebb környezetünkben. Mi az, amire ma azt mondhatjuk, hogy biztos? Az életben egy dolog állandó: a változás.



2010-ben indultam az önkormányzati választásokon, majd azt követően be is léptem a pártba. Azóta eltelt már 6 esztendő. Voltam párttag, elnökségi tag, alelnök, alapszervezeti titkár, stb. Úgy érzem, hogy lehetőségeimhez mérten a belépésem óta folyamatosan támogattam/támogatom a csapatunkat. Mindig arra törekedtem, hogy az egyéni érdekeknek háttérbe kell szorulni, mivel csapatjátékról beszélünk.

Nem titok, láttunk már szebb napokat is. A Magyar Szocialista Párt 3x volt kormányon, megmutattuk honfitársainknak, hogy a nyugati civilizáció felé kell közelednünk, nem pedig az autoriter jellegű keleti államformák felé. Tettük a dolgunkat, melybe sokszor rengeteg hiba becsúszott.

Így volt ez a 2010. óta is. Egy olyan csapat került a párt élére, akik véleményem szerint változást akartak a pártban. Kicsit fel akarták rázni az állóvizet, új arcokat, új színt vinni az egészbe. Ez számomra szimpatikus volt, ezért is mondtam igent az indulásra.

Aztán teltek az évek, olyan események zajlottak le, melyek nem csak nekem, sokaknak nem tetszett. És most nem csak a Fidesz kormányzására, hatalomgyakorlására gondolok. Elég visszatekinteni a mi házunk tájára...

2014-ben nem sikerült meggyőzni az embereket, hogy igen, van remény a változásra. Nem hitték el, hogy van más irány is Magyarország számára. Mi volt ennek az oka? Rengeteg előnyünk ellenére olyan hiányosságaink és problémáink adódtak (szervezeti, személyi, stb.), melyeket nem tudtunk lerázni magunkról. És mi történt? A Fidesz megint behúzta a 2/3-ot.

Ebben, mint a kecskeméti csapat tagjának talán az volt az egyik legfájóbb pont, hogy tudtam, tudtuk: rengeteget dolgoztunk azért, hogy eljussunk az emberekhez – mégsem sikerült.

Felráztuk mi is a helyi politikai, közéleti állóvizet. Bedobtunk olyan témákat, melyeket korábban nem akartak vagy nem tudtak a felszínre hozni. Itt van például a KSE ügye, melyben idén decemberben kezdődik a bírósági tárgyalás.

Hosszú, olykor fárasztó munkával lehet eredményeket elérni. De amikor fentről a nyakunkba öntik ama bizonyost, akkor tehetünk mi bármit, lehetünk akár milyen profik helyben. Lássuk be: az országos „mainstream” az, ami inkább meghatározza egy választás kimenetelét, nem pedig a lokális ügyek.

Fájt, hogy nem tudtunk országgyűlési képviselőt adni a Hírös Városnak. De mindannyian tudjuk: a remény hal meg utoljára...

2014-ben a városi közgyűlésbe két tagunk került be Király József és Dobos József személyében. Kormánypárti többség mellett nehéz, inkább lehetetlen egy-egy ügyet áttolni. De mindig akadnak kivételek! Igazán fontos, a várost akár rövid, akár hosszú távon érintő ügyeiben ott van a konszenzus (lehetősége). Legyen szó akár egy multi (Mercedes) megjelenéséről vagy egy díj odaítéléséről (Kada Elek – díj, Brúszel László, 2016).

MSZP – Kecskemét

Megszámlálhatatlanul sok programunk volt az elmúlt 6 év során. Fórumok, demonstrációk, jótékonyági megmozdulások, sajtótájékoztatók országos ismeretségű politikusokkal, közéleti beszélgetések, stb.

Mindegyikkel az volt a célunk, hogy a polgárok lássák: itt vagyunk, számíthatnak ránk.

Olyan emberek és társadalmi csoportok is itt vannak velünk, akikre lehet számítani. Lehet, hogy csak egy kedves szó, egy megértő, szívből jövő mosoly, de legalább van.

Szűkösebbek a lehetőségeink, mint a kormányerőknek. Mi nem a köz javából adtunk és adunk, hanem bizony a sajátból. Lássuk be, így azért nehezebb.

1997. novemberében költöztünk Kecskemétre a családommal. Kijelenthetem, hogy életem nagyobbik részét már mint kecskeméti polgár éltem le. (Furán hangzik így ez 35 évesen. Másnak is vagy csak nekem?).

Szeretem ezt a várost. Itt találtam meg életem nagy Szerelmét, akivel boldog házasságban élek, és aki megajándékozott a világ két legnagyobb csodájával: Gyermekeinkkel.

Jól érzem itt magam. Hangulatos és fejlődő város a miénk. Az itt élők alapvetően kedvesek, jó közösségről lehet beszélni. Nagyon sok dologban nem értünk egyet. Nem vagyunk egyformák – bár vannak, akik ezt jobban díjaznák. Különböző egyéniségek és nézőpontok színesítik a mindennapjainkat.

Jó ez így nekünk? Nekem nem, mert lenne még hová fejlődniünk, rengeteg megvalósításra váró feladat vár ránk. Csak hogy általánosságban említsünk néhányat:

- infrastruktúra
- egészségügy
- oktatás
- KKV szektor / helyi vállalkozások támogatása



Merre?

Újabb kérdés, amire nehéz megfelelni, hiszen olyan képlékeny minden.

Nézzük csak meg, mit történt most a kormányfő által megrendelt népszavazással. Közel 11 milliárd forintnyi közpénzből nyomták a propagandát, még a csapból is ez folyt. Magabiztosan álltak ki az elején és harsogták, hogy érvényes és eredményes lesz a népszavazás, ahol elsőprő többsége lesz a nemeknek. Aztán teltek a napok és kiderült: nem eszik olyan forrón a kását – akarom mondani a hamuban sült pogácsát, amivel Orbán Viktor akart Brüsszelbe menni.

A magyarok megmutatták a sokszor oly pökhendi hatalomnak, hogy nem vevők mindenre, főleg nem a gyűlöletre, az egymásnak feszülésre.

A végén a miniszterelnök már beérte annyival, hogy ha kétfővel több a nemek száma, mint az igeneké, már nyert. Nos, kiábrándító lehetett a vasárnap estéjük.

Ugye mennyit változott a véleménye és az általa elvárt szint mértéke?

Így azért nehezebb tervezni bármit. Hiszen ha azt látják, hogy a demokratikus ellenzék erősödik, vagy talál egy olyan ügyet, ami foglalkoztatja az embereket, akkor rögtön lecsap és erőből eltéríti, ahogy csak tudja.

Az MSZP mindenkori kecskeméti elnökének foglalkoznia kell az országos eseményekkel, történésekkel. De azok elsősorban az országos elnök és elnökség, valamint hosszabb távon a választmány hatáskörébe tartozik.

Nekünk is van mit tennünk helyben.

Magányos farkas vagy farka?

Aki ismer, az tudja, hogy sokszor szeretek félrevonulni a gondolataimmal, bizonyos dolgokat egyedül véghez vinni. De igazán jól dolgozni csak csapatban lehet. Olyan emberekkel, akik megbíznak egymásban, megbíznak bennem. A bizalom az alapja az egésznek.

A nyár folyamán olyan elnökség lett megválasztva Kecskeméten, akik tudnak és akarnak is dolgozni – közösen.

Egy jó elnök nem tud mindent, nem ért mindenhez. Az ilyen emberekkel inkább több a baj, mint az eredmény.

Ebből a szempontból örülök annak, hogy nem vagyok polihisztor. A csapatban legyenek ott a megfelelő kvalitású és hozzáállású személyek, akik velem együtt előre akarják mozdítani a pártot és Kecskemétet egyaránt!

Tagjainkat, szimpatizánsainkat, látható és a nyilvánosság előtt esetleg bujkáló támogatóinkat be akarom vonni a közös munkába.

Szükségem van a támogatásokra, hiszen még nincs annyi tapasztalatom. Mint vezető, természetesen veletek együtt, közösen akarok dolgozni.

És félre lehet – és kell is tenni – a sokak által mindig előhozott fiatal / régebb óta fiatal problémakört. Olyan időket élünk, amikor mindenre szükség van. A fiatalra azért, mert több energiával, nagyobb vehemenciával veti bele magát a munkába. Az idősebbekre pedig lehet támaszkodni a tudásuk, tapasztalatuk és bölcsességük kapcsán.

Úgy vélem, jó kapcsolatot tudtam kialakítani a kecskeméti tagsággal az elmúlt évek során Erre a későbbiekben is nagy hangsúlyt szeretnék fektetni.

A csapatunknak igen fontos alkotóelemei az iroda munkatársai. Mindent el fogok követni azért, hogy jobb feltételek mellett tudják végezni a munkájukat, támogatni a mozgalmunkat.

Nagy örömmel fogok járni a megyei és az országos vezetés nyakára: megfelelő körülményeket kell teremteni kollégáinknak!

Az alelnökök és az elnökség tagjaira épp úgy számítok, ahogy ők is számíthatnak rám. Nem hülyeség, amit Garas Dezső és Kern András énekelt a Ripacsok című filmben: Egyedül nem megy.



*„Mindig gondoljunk arra, hogy falevél
vagyunk az emberiség fáján.
Nem élhetünk a többiek nélkül,
nem létezünk a fa nélkül.”*

Bárhogy alakulhat az országos helyzet. Nekünk akkor is arra kell törekednünk, hogy helyben tovább erősödjünk az emberek és politikai ellenfeleink szemében.

Sokszor visszatérő téma a helyi kis közösségek megerősítése is. Sajnos be kell látnunk, hogy tagságunk elöregedik, nehezebb beindítani ezeket a folyamatokat, nem egyszerű rávenni őket, hogy pl. egy városrészi rendezvényen megmutassák, megmutassuk magunkat.

Ezen a területen még sokat kell dolgoznunk.

A kiscsavar története

Sokan azt akarják elhitéteni az emberekkel, hogy az MSZP megszűnőben van, nincs benne növekedési potenciál, nem komoly tényező pl. a helyi politikában. Nos, ez óriási tévedés!

Az MSZP-t nem a neve teszi naggyá, hanem azok az emberek és közösségek, amelyek alkotják. Itt mindenre szükség van!

Hallottál már a kiscsavarról?

Egy óriás teherhajó ringatózott nyugodtan a kikötőben várva a sok ezer tonnányi rakományt, a következő utat. A kis csavar a hajóban egy volt a sok százezer közül. Két vaslemez szorított egymáshoz a hatalmas hajón. Egy nap megszólalt:

- Elég kényelmetlen helyem van itt. Egy kicsit kinyújtózom, nekem is jár egy kis pihenés...
A környező csavarok kétségbeesetten üvöltöttek rá, amikor meghallották, hogy lazítani akar egy kicsit.
- Megörültél, kiscsavar? Ha elengeded a két vaslemezt, mi kettészakadunk!
A vasgerendák nem hittek a fülüknék:
- El ne engedjétek a lemezeket, mert akkor megingunk mi is!
Szélvésként terjedt el a hír az egész hajón:
- A kiscsavar forgat valamit a fejében!
Mindenki megijedt. A hatalmas hajótest még a gondolattól is remegni kezdett: a kiscsavar kieshet a lyukból...
A vékony és vastag vaslemezek, a hajóbordák, a vasgerendák üzenetet küldtek a kiscsavarnak:
- Nagyon kérünk, légy szíves és maradj nyugodtan! Ha te lazítasz, veszélybe kerül az egész hajó, egyikünk sem fogja elérni a kikötőt! Ne tedd ezt velünk!
Ez hízelgett a kiscsavar büszkeségének. Eddig eszébe sem jutott, hogy ő mennyire fontos a többiek számára. Visszaüzenete:
- Maradok, ahol vagyok!

Tisztázni kell a feladat és hatásköröket!

Az nem jó, ha mindenki mindennel foglalkozik, mert abból csak kavarodás lesz.
Az örök Hofi Gézától hallottam anno: Tudod mi a jó a gruppen szexben? Lehet közben lazálni!
Ezt a működést nem engedhetjük meg magunknak! Mindenki azzal foglalkozzon elsősorban, ami a dolga, de azzal rendesen.

A városi elnökség operatív szinten dolgozik, nem a mi feladatunk a nagy jövőkép felvázolása. Éppen ezért nekünk mindig projektekben kell gondolkoznunk: jön egy feladat, felkészülünk rá, megoldjuk, jöhet a következő.

Ha mindenki tudja, hol van a helye, mi merre hány méter, akkor gördülékenyebb a munka.

Kétfejűség

Elgondolkoztam azon, hogy ha bizalmat szavaz nekem a tagság, akkor egy kicsit úgy fog tünni, hogy a szervezetünk kétfejűvé válik.

Miért mondom ezt? Nem vagyok önkormányzati képviselő, hiszen oda a korábban említett urak, Király József és Dobos József kerültek be. Ráadásul Király József a frakcióvezető, megyei elnök, valamint az országos elnökség tagja. Így egymás főnökei leszünk, de egymást kiegészítve és erősítve.

Tisztázni kell, hogy kinek mi a kompetenciája a különböző ügyekben. Ha esetleg nehezen is indulna be ez a dolog, akkor is gyorsan meg fogjuk oldani.

Szövetségi háló

Van véleményem a jobbnál jobb szövetségekről.

Leírom, hiszen vállalom: sikerült olyan szövetségekbe behajszolni magunkat, melyekből nem éppen a legjobban jöttünk ki. Emlékezzünk csak a „szépreményű” Összefogásra. Mi lett az eredménye? Bukta. Azon a véleményen voltam akkor is, hogy aki menni akar, azt el kell engedni. És nem vetett ránk jó fényt, hogy akiktől megváltunk, azokkal ismét kézen fogva jártunk.

Ugyanakkor az emberek irányából van egyfajta nyomás a szövetségkötés irányába. Hogy ezt milyen formában és mértékben lépi meg az országos vezetés, nem tudom. Minden bizonnyal itt helyben is az lesz a vége, hogy másokat is bevonva futunk neki a következő választásoknak.

De! Pártelnökké választásom esetén nem a többi szervezetért, hanem a Magyar Szocialista Pártért fogok felelni és dolgozni! Ezt a pártot akarom a győzelemhez segíteni! Mert csak így tudjuk hatékonyan támogatni a honfitársainkat, Hazánkat.

A szövetség fontos elemei lennének a szakszervezetek is, akik korábban igen komoly támogatást jelentettek az embereknek. A regnáló hatalom azonban elnyomta őket is teljesen.

Kivel dolgozhatunk még együtt? Az emberekkel együtt, az emberekért. Be kell fogadnunk a kívülről érkező impulzusokat és azokat jól kell hasznosítani a későbbiek során.

Közös pontok

Meg kellene fogadniuk a hazai politikai szereplőknek – oldaltól függetlenül – Kölcsey Ferenc bölcs szavait: „A Haza minden előtt”.

A mindenkori kormánynak azért, hogy ne kizárólag a saját érdekeit tartsa szem előtt. Nem lehetnek kirekesztőek, mindenkiért tegyék a dolgukat. A nemzetért felelősek, nekünk tartoznak elszámolással, és nem csak 4 (5) évente. Ők vannak az emberekért és nem fordítva. Egy felelős kormány befogadja az ellenzék építő elképzeléseit és nem lesöpri az asztalról.

A mindenkori ellenzék pedig ne támadjon mindig, hanem a jó ötleteket fogadja el, támogassa. És ne csak önmagával foglalkozzon, hanem azt nézze, mi a jó a nemzetnek.

Legyenek nemzeti minimumok, melyekhez mindenki ragaszkodik. Ezt olyan nehéz tető alá hozni? A jelenlegi helyzetben úgy tűnik, hogy igen. Ugyanakkor bízom abban, hogy lesz egyszer egy olyan generáció, aki nem csak acsarkodni fog tudni, hanem meg tudja majd kötni ezeket a kompromisszumokat.



Korrekt kapcsolatok

A Fidesz nem ellenség, hanem ellenfél – még ha ők sok esetben nem is így vélekednek rólunk. Nem a konkrét személyekkel van ott probléma, sokkal inkább azzal a politikával, amit megvalósítanak Magyarországon, illetve szűkebb környezetünkben, Kecskeméten. Erőből, adott esetben durcáskodva nem lehet előbbre jutni.

Közösen viszont sokra vagyunk képesek. Így élt túl és fejlődött szeretett városunk is. Az itt élők hajlandók félretenni az ellenségeskedést és úgy tenni a jó ügy érdekében.

Éppen ezért nem hiszem, hogy megválasztásom esetén bárkinek is problémát jelentene, ha felkeresem az országgyűlési képviselőinket, a polgármester asszonyt, a frakcióvezetőket. És mellettük természetesen azokat a közéleti személyeket, akik a város előbbre jutásáért is dolgoznak.

A korrekt kapcsolatok nem az jelentik, hogy mindent rendben fogunk találni, nem fogjuk felemelni a szavunkat akár a közgyűlésben, akár az utcán.

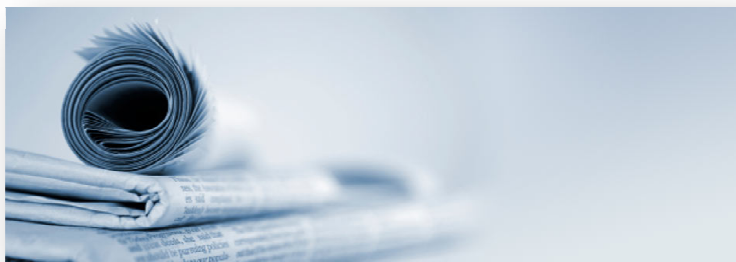
Továbbra sem fogjuk hagyni, hogy a sötét titkok azok is maradjanak, a dolgok után megyünk ugyanúgy, ahogy eddig tettük!

Nem csak nekem/nekünk, hanem mindenkinek fontos: legyen tiszta és átlátható a közélet! Aki nem tudja ezt vállalni, az politikai oldaltól függetlenül távozzon a közéletből!

Eljutni az emberekhez

Óriási propaganda gépezet áll a kormány mögött, próbáljon meg bárki is labdába rúgni mellettük! Az érvénytelen kvótanépszavazás azt is megmutatta, hogy eljutnak az üzenetek az emberekhez, de ők nem vevők rá.

Valós információkra van szükség, melyeket röviden, tömören, érthető módon kell eljuttatni a polgárokhoz.



Nehéz helyzetben vagyunk, mert nincs megfelelő, hosszú távon is jól működő háttérünk ehhez. Nincs tévénk, nincs rádiónk, hadilábon állunk a nyomtatott sajtóval.

Mindez arra ösztökél minket, hogy az elektronikus hírközlésre helyezzük a nagyobb hangsúlyt. Itt Kecskeméten is meg kell erősödnünk a Facebook, a YouTube, és a többi online felület használatában. Hiába jelentetünk meg ezeken anyagokat, ha még a tagjaink sem igen foglalkoznak velük. Feküdjünk rá jobban! Fél valaki az internettől? Semmi gond! Vannak a csapatban olyan szakemberek, akik megismertetik a világhálót bárkivel!

Kecskeméten rengeteg sajtóorgánus van jelen: tévé, rádió, újság (nyomtatott és online). Kapcsolataink nem mindig oly rózsásak velük.

Ezen mindenképpen akarok változtatni. Megválasztásom esetén minden kiemelt sajtóorgánus vezetőjével le fogok ülni megbeszélni, hogyan tovább.

Tudom, ők sincsenek könnyű helyzetben: sokszor nagy az önkormányzattól való függőségük. Viszont egy beszélgetés nem okozhat problémát. **Tiszta, korrekt tájékoztatás, gyakoribb megjelenés nem csak nekünk, de az adott orgánusnak és a városnak is jó lehet.** Minket látnak, a sajtót nem vádolják egyoldalúsággal, a város pedig elmondhatja, hogy igenis működik a demokrácia.

Véleményem szerint van erre hajlandóság.

Úton

Mi az, ami most szerintem igazán fontos? Vissza kell szereznünk a hitelességünket a honfitársaink és párttagjaink előtt.

Megoldásokat kell találnunk az emberek problémáira, minél előbb. Nem okoskodni, cselekedni kell. Mindig is szükség volt és szükség lesz – a mai világban pláne – baloldali eszmékre, tettekre, irányokra. Nekünk valóban azokat kell képviselnünk, akiknek szüksége van vagy szüksége lehet a támogatásra.

Ha nem magunkkal, hanem az emberekkel foglalkozunk, bebizonyítjuk, hogy rátermettek és hitelesek vagyunk, akkor a néptől kapott eséllyel élünk és nem visszaélünk kell.

Én ezen akarok dolgozni, mint az MSZP Kecskeméti Szervezetének az elnöke. Ehhez a munkához kérem a tagság támogatását. Mert akkor megvalósítható lesz a mottóm: Közös a közösségért!



*„Nem az számít honnan indulsz,
hanem az, hogy milyen döntéseket hozol
arról, hogy hová akarsz végül eljutni.”*

Kecskemét, 2016. október 5.

Tisztelettel és barátsággal,

Handwritten signature of Riczu Péter in blue ink.

Riczu Péter



www.riczupeter.hu



+36 30 95 31 727
riczup@riczupeter.hu